

רוצה מגרעה

טחתו, זכנה, יותר מאוחר נתן ללרון מתנה מרצונו החופשי. בתום שנתיים של רומאן סוער נפרדו מיררה ומהעו, והוא נראה מדי פעם עם נשים שונות. הפרידה נמשכה כשנה. כשחזרו והחליטו להתחתן, התנגדה הבת לורן לנישואי אביה. כאשר שמעה שמירה בהריון, דרשה את חלקה בירושה. העניינים לא הסתדרו, והקשרים בין הבת לאב נותקו.

הריון נרחב כשכוע ימים בלבד, למרות העומס הקיים בתקופה שלפני פגרת בתי-הדין. מעוז אושפז במחלקה פנימית א' בביית-חולים איכילוב ושוחרר כעבור יומיים. למחרת אישפוזו קרא לפרקליטו וציווה עליו להגיש בקשה לבית-הדין, שיינתן לו להיכנס הביתה למרות התנגדותה הנמרצת של מירה.

התקף-לב מבוים?

הרומאן בין מירה לדני החל לפני חמש שנים, אחרי שמירה נפרדה מהבאבא ברוך מנתיבות, שאיתו ניהלה רומאן כמשך שבע שנים, שבמהלכן רכש עבורה שתי דירות מפוארות.

דני מעוז התפרסם בעבר בעיקבות פרשת גירושיו מניציה, שאותה צילם בעירום יחד עם מאהבה.

לזוג דני וניצה מעוז היו שתי בנות – אלינור, שנהרגה בתאונת-דרכים, ולורן, שנישאה לארנון בס, מבעלי תחנת-הדלק נל"ח. הבת לורן התנגדה ליחסי אביה עם מירה לב. היא בקשה ממעוז שלא להביא את מירה לחתונתה עם ארנון בס. מעוז, שנפגע מדרר שבתו, הגיע לחתונה לכמה רקות, ונעלם. שבועות אחרים לפני חתונת לורן ביים דני מעוז – לדברי מירה – התקף-לב. זה היה אחרי שישב עם הוריו החתן והתחייב לפניהם שלם 50 אחוז מהוצאות החתונה וממחר דירה לזוג הצעיר. הוא בעל כורז אקמול ושני כדורי פוטון. שגרמו לו להלם אלרגי. גם אז הגיע לאיכילוב. ליחידה לטיפול נמרץ, ושהה בכיית-החולים במשך שבועיים.

בני מישפחה בס לא ויתרו. הם האמינו שזה תרגיל, הזמינו אותו לביתם ושם הכינו לו ניירת, שהיתה גם צוואה להבטחת התשלום. מעוז נעלב והסתלק. בתו תבעה אותו למישפחה. מעוז ביקש מבית-הדין להשיט לבטל את הב

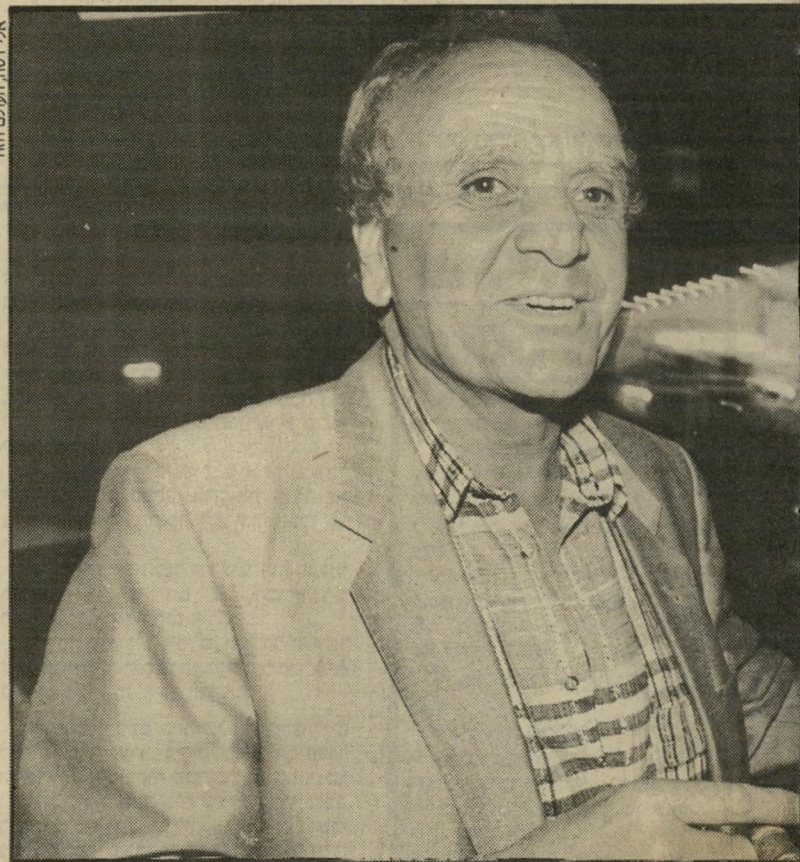
אשה

בטלפון

לפני נישואיהם ערכו מירה ומעוז הסכם, המסדיר את ענייני-הממון שביניהם. מעוז התחייב לפרנס את בנה של מירה, אסי, עד הגיעו לגיל 21. לפני הנישואין היה רבתה מירה לנסוע לחו"ל לטיולים מדי כמה חודשים ובילתה עם מעוז בכתימת-לון יקרים. אחרי נישואיהם, כשהיתה מירה בהריון, שליחה את בנה ללמוד בארצות-הברית.

מעוז נסע לשם ושכר דירה יקרה עבור הבן. אחרי הלידה נסעה מירה לבקר את בנה אסי בלוס-אנג'לס, היא לקחה עימה את התינוקת.

מעוז נשאר בדירתה של מירה כשיכונן-כבי"ל. הם דיברו זה עם זה בטלפון ככל יום. כאחת הפעמים טלפנה מירה הביתה וקול של אשה ענה בטלפון. מאז הפסיקה לטלפן, וכשחזרה דרשה ממעוז הסבר. לדבריה, מעוז תקף אותה באלימות וברח מהבית ללון. כשמירה באה לשם, אנשי-הביטחון לא הסכימו לומר היכן בעלה. הוא ניסה להימלט מהלון במדרגות-החירום והיא תפסה אותו שם, עלתה עימו לחדר ודרשה כסף עבור כלכלת-הבית ועבור הטיפול הפיסית-ראפי בתינוקת. מעוז הבטיח לבוא אחרי-הצהרים. כשיצאה מירה מפתח המלון, ראתה שהמי כוננית השכורה שבה הגיעה, נעלמה. יותר

אלי דסה, העומס החזק

התובעים זקוקים להוצאותיהם כלכלתם ומזורם לסך של 8,030 ש"ח לחודש כמפורט להלן:	
מזון וכלכלה	900 ש"ח
ביגוד	400 ש"ח
הנעלה	200 ש"ח
קוסמטיקה	100 ש"ח
מספרה	150 ש"ח
הוצאות בית:	
טלפון (כולל שיחות לחובע 2 לארה"ב)	1,500 ש"ח
חשמל	300 ש"ח
מים	50 ש"ח
ועד בית	50 ש"ח
גז	50 ש"ח
קופ"ח	140 ש"ח
עזרה-פעם בשבוע (משולם יסירות ע"י הנחבע)	400 ש"ח
מגהצה-פעם בשבוע (משולם יסירות ע"י הנחבע)	300 ש"ח
פזיטרפיה לחזבועה 2 (210 ש"ח לשבוע)	840 ש"ח
רופא טיפח חלב פרטי - 2 ביקורים בחודש	200 ש"ח
ביח מוקחת, מטרנה, סיטוליס, משחות וכד'	200 ש"ח
בילויים, מסעות, הצגות, סופי שבוע בבתי-מלון	750 ש"ח
שונות	500 ש"ח
דמי טיפול	1,000 ש"ח
סה"כ	8,030 ש"ח

כעבור שעות אחדות, לאחר חצות, ביקשה מירה שיעזוב את הבית. מעוז סירב, ומירה טילפנה לאמו וביקשה שתשלח את אחיו, ארלנור, בעל קלוב-קלפים ברחוב הירקון, כדי להוציא אותו מהבית. מעוז צעק וקילל ויצא כעבור כמה דקות.

לקחת באזיקים

בשעה 2 אחר-יחצות נשמעו רפיקות עזות ברלת. כשמירה פתחה, נכנסו שוטר רים. הם אמרו שבאו לקחת אותה למישטרה. הוגשה נגדה תלונה בגין תקיפה. הם לא רצו למסור פרטים.

מירה אמרה שתגיע למישטרה בבוקר, אך הסמל אמר לה שאם לא תבוא איתם מרצונה, ייקחו אותה באזיקים.

למטה חיכו שתי ניירות. בתחנת-המישפחה האשימו את מירה בתקיפת אמו בת ה-85 של מעוז, ואמרו כי הזקנה נמצאת פצועה בבית-חולים. מירה אמרה לאנשי-המישטרה שזו עלילה, וביקשה מהם לברר ולברוק באיזה בית-חולים נמצאת האשה.

אנשי המישטרה נסעו לאיכילוב, שם התברר כי אכן הגיעה אמו של מעוז, מרגריטה מזון, ונשלחה משם. לאחר-מכן נמסר גם בבית-חולים הדסה שהזקנה התלוננה על כאב בים ופציעות, אך גם משם נשלחה הביתה. מירה שוחררה לביתה ב-5 בבוקר.

לפני שיחרורה סיפרה במישטרה כי מעוז נוהג להטריד את המישטרה בכל פעם, כשי הוא מסתייע באמו הזקנה. בעבר התלוננה אמו, מרגריטה מזון, כי הבת לורן היכתה או תה. הזקנה אף הצטיידה בתעודה רפואית. יור תר מאוחר ביקש מעוז לבטל את התלונה, והעניין נשכח.

אחרי אותו מקרה שלה מעוז שליחים שור נים. הוא ביקש כי ינסו לשכנע את מירה להחזיר אותו הביתה. השליחים הוריעו בשמו כי הוא מוכן לתת את המגיע לה, וכי הוא מעדיף להגיע איתה להסדר מחוץ לבית-הדין. מירה סירבה.

ביום שלישי יתנהל הדיון בבית-הדין הממוי. מירה מקווה שהפעם לא תהיינה תקלות, שמעוז יסכים לשמוע את החלטת השופט ושלא יקח כדורי אקמול ופוטון.

מאוחר התברר לה שמעוז לקח את האוטו והחזיר אותו לחברה להשכרת-רכב.

כעבור יומיים נותק קו-הטלפון בבית. מירה פנתה לבוק. שם נודע לה כי בעלה ביקש להחליף את מיספר-הטלפון. בבוק סרבו, לפי הוראותיה של מעוז, לתת לה את מיספר-הטלפון החדש. הבן בלוס-אנג'לס לא יכול היה להתקשר עימה, והיא היתה מנותקת מהעולם. מירה פנתה לבית-הדין וביקשה להחזיר את קו-הטלפון ולמסור את המיספר החדש. השופט הורה לבוק לטפל בעניין והקור. כשנודע למעוז שהטלפון פועל, הקים שערוריה בבוק ופנה בתלונה למנהל ולניצבית-לונות-הציבור.

20 אלף ש"ח לחודש

מעוז נראה ככל ערב בפאבים ובמסיעות, כשהוא בחברת ידידים וידידות, ולא-אחת שתוי. לכל מי שהיה מעוניין לשמוע סיפור שאשתו "מקוזה את דמו".

הביתה לא הגיע וגם לא שלח כסף. אחרי חודש פנתה מירה לבית-הדין, שבקשה למונחות. מכתב-התביעה עולה שהגבת מירה לב חיה ברמת-מחיה גבוהה מאוד, שכללה נסיעות רבות לחו"ל, עזרת, מגהצת ונהג צמוד.

מירה טוענת שהכנסותיו של מעוז מגיעות לסכום של יותר מ-20 אלף ש"ח בחודש, מבית השירד לו ברח' הירקון, מישרדים מושכרים וממועדון-קלפים שאותו הוא מסכיר לאחיו. מירה מבקשת מבית-הדין 8030 ש"ח לחודש, ונוסף עליה 1500 דולר עבור בנה אסף, 100 ש"ח עבור החוקת-רכב ועוד כמה הוצאות קטנות.

כאשר נודע על כך למעוז, פנה לבית-הדין הרבני בבקשה לגט. מירה לא הגיעה במועד הקבוע לבית-הדין הרבני, ומעוז סיפר לידידיו כי הספיק בינתיים להתגרש.

הוא הפסיק לשלוח כסף לבנה של מירה באמריקה, ולא שילם את שכר-הדירה שלו. הבן נאלץ לעזוב את דירתו ולהפסיק את לימודיו. לפני שבועות אחרים חזר ארצה. שלרשה חודשים לאחר שעזב את הבית בא מעוז לביתה של מירה, ואמר שהתגעגע לתינוקת. הוא היה שיכור, נשכב על השיטה ונדרם.